

Šy-li spěwał,
Pitnje dželat,
Strowja cze
Swojbnj statot,
A twój šwjatot
Sradny je.

Sa šlaw špróznj
Napos móznj
Lubosć ma;
Bóh pať šwěrnj
Wšes spať měrnj
Čerštwosć da.

Nječ ty spěwałš,
Šwěrnje dželatš
Wšedne dny;
Džen pať šwjatn,
Duški datn,
Wotpoczń ty.

S njebješ mana
Nječ czi šmana
Žiwosć je;
Žywa woda,
Kiž Bóh poda,
Wofšerw cze!

Szerbiske njedželiske łopjena.

Wudawa šo kóždy šobotu w Šmolerjez knihczišczerńi w Budyšcinje a je tam ša šchwórtlětnu pšchedplatu 40 np. dostacź.

Sswjatkj.

Jap. št. 2, 1—13.

Šhto chzedža šwjatki? Na tole praschenje šebi jich wjele njewě jašneho wotmolwjenja. Šodowna a jutrowna powjesć šo lóžo šrosymitej, hacź šwjatkowna. Tam wo-
hladamy paršonu Šesom Šhrysta pšched šobu, šwjatki
wohladamy šamych japoštolow. A tola šu šwjatki
štróna na rócžne czašy. Šswjatkj:

1. narodny džěń;
2. žnjowny džěń;
3. pokutny džěń.

1. Šswjatkj narodny džěń a to najprjedy ša wuczow-
nikow, kotsiž buchu pšes dar šwjateho Ducha š nowa
narodženi. Šslubjenje, jim date, šo dopjelni. Někto běchu
hacze wuczownižy šhmani, powołanje, š kotremuž běchu
powołani, dopjelnicž; woni šrosymichu Šesušowu wuczbu
a wutrobitosće nabychu. Džiwne to pšchemějenje! woni
šu kaž š nowa narodženi; jich jašyť, jich šmužitosć, jich
póšnacze, wščitko běšce nowe na nich. Šštož běšce
džěń naroda ša nich w šemškim, špoczatk šemškeho žiwjenja,
to běchu šwjatki ša nich w njebješkim, špoczatk japoštol-
škeho žiwjenja. Tajke šwišowanie je tež mješ našim
narodnym a ššczerńskim dnjom. Tamny šaloži naše
šemške, tutón naše njebješke mješczanske prawo; pšchetož
pšes ššczerńizy lubi šo nam šwjatny Duch, bjes kotrehož
ništo njemóže Šesušej „Šnjes“ rěcacž a w nadžiji roscž.

Šswjatkj pať šu tež narodny džěń ššczerńianškeje
žyrtwje, šaloženški džěń. Šaž my kóžde lěto šermušcu

šwječimy š dopomnjecžu na šaloženje Šožeho doma, tež
reformaziški šwjedžen š dopomnjecžu na šaloženje ewangel-
škeje žyrtwje, my džěška powšchittowny narodny šwjedžen
ššczerńianškeje žyrtwje šwječimy. Šhrystuš šam njeběšce
žyrtwej šaložik, wón běšce jenož w ewangeliju a šakramento-
maj to šawostajik, šštož běšce štrebne, hdyž chzychu šo
jeho pšchwišowarjo š wošadže šjednociž. Šale potrieb-
nosć šo šóšy pokasa: 3000 bu jich ššczerńych a šo
š wošadže šjednoci. Duž šu šwjatki narodny džěń
ššczerńianškeje žyrtwje. Šo je ša naš wabjenje, šebi
džěška šbože pšhecž, šo š tutej žyrtwi ššuchamy a cžucze
tehole šjednociž wobšrucicž.

2. Šswjedžen šwjatkow je žnjowny džěń. Šo běšce
hizo pola židow, ale my móžemy jón we wysšchim
šrosymjenju tež tak mjenowacž. Najprjedy naš dopomni
na žně, kotrež mējachu japoštolojo. Šich šredowanie
šahori, 3000 bu jich ššczerńych. Ššesete šacžowanja šu
wěšce jich wutrobny napjelnil.

Šle tež w dalšchim šmyšlenju šu šwjatki žnjowny
džěń. Šamna šwjatowna wošada je wšchěch krajom
(šcht. 9—11), kiž bu šwěť šaloženja ššczerńianškeje
žyrtwje, je pšchiklad ša to, šo je ššczerńiana wěra ša žyly
šwěť postajena. Š njeje ššczerńianstwo došyczerńy cžahnyto
pšchi wščem njepšhecželštwje a pššczerńehanju? njecžehnje
džěška hišcže tón šamy došyczerński pucž? Š wopradowe
šwjedžen šwjatkow je žnjowny džěń tež hišcže ša naš:
wón naš dopomni na žně, kotrež hišcže cžakaja na rolu
šwěta, wón naš wabi, š darami a modlitwu šele žně
podpjeracž, napjelni naš š džatom a š wješelosću, šo šu

žně hižo tajke bohate a so je šlubjenje Khrystuſowe, so budže jene stadlo a jedyn pastyr, ſwojemu dopjelnenju bliže pſchifchlo.

3. A ſkóncznye ſu ſwjatki pokutny džen. To ſo njech něotremu džiwno ſda. Wón ſebi myſli, ſo pokutne myſle ſo t wjeſelým ſwjatkam njechodža. Sa ſcheſczijana paſ ſo pokutne myſle ſtajnje hodža a ſcheſczijanska wjeſe- loſcz je hinaſcha hač ſwětna wjeſe- loſcz. A runje ſwjatki naſ t pokucze wjedu. Hdž ſo wo japoſchtolach praji, ſo bėchu w jenej myſli hromadže, hdž ſo t tym prawe ſwjatkwone ſmyſljenje woſnamjenja — a my ſo pruhujemy a nadeńdzemy taſ maſo jednoty domach, w ſtace, haj ſamo w zyrkwi, njedyrbjaſo naſ to t pokucze wabicž? Hdž ſo něotſi tehdom praſchachu: Šhto ſechze t teho bycz? a t tym njerošbudženi a njewerjazny pſhecziwo ſwjatkwonemu džiwej ſo ſadzeržachu — a my ſo pruhujemy, ſelko liwkoſcze a poſojcznoſcze je mjeſ nami, ſnano we nami: mohlo to pokuta wuwoſtačž. A hdž ſkóncznye wo tamnych wuſmewzach ſlyſchimy, ſo wo japoſchtolach budžachu: woni ſu ſo w ſlódkim winje wopili — a my ſebi myſlimy na džecz naſcheho cžaſa, koſiž tež taſ myſla, njedyrbjaſo to pokutne myſle w naſ wubudžicz? D ſaweſcže, ſwjatki ſu pokutny džen.

W tej trojakej myſli, jaſo narodny, žnjomy a pokutny džen chzemy naſche ſwjatki ſwjeczicz: potom tež ſwjaty Duch t nam pſchindže! Šamjen!

Sswjatki.

Witaj, ſwjatkwony nam cžaſo,
Pſchinjeſ frudnym troſchtarja!
Duch hnadny, puſchež ſo jaſo
Na naſ dele wot Boha!
Wutrobny ſu ſawutliſe,
Dokelž roſny nimaja;
Wój, ſo bychy t tebe pile,
Kėta, kraſna njebjewjeſta.

Šwět, ach, khróbkly nam je rubil
Wjele dužny po pučžu;
So naſ žyle njeſahubil,
Wój t nam t twojej pomožu!
Š plomjenjow njech twojich paduje
Na naſ mila jaſna ſchra,
So nam ſeńdže nowe ranje,
Š nim tež luboſcz přeniſch!

Šmil ſo, dokelž wuſtawamy
Pod horjom a ſtaranjom!
Darow twojich potrebamy
Š kóždym lėtom, t kóždym dnjom.
Wótz a Šsyn njech tebe ſeže
Tradazemu cžlowjeſtwu!
Duch hnadny, puſchež ſo dele,
Wuſlyſch naſchu modlitwu!

Naždóſſcha krej.

My wyſoko doſcz drohu krej Khrystuſowu wukhwalicž nje- mőzemy, t kotrejež pſchekraſnjenju chzu wam ſežehowazy maſy podawt ſdželicž. Wuczer ſwojim ſchulerjam wo wſchewomozny Božej powjedawſche a praji, ſo nicžo njeje, ſchtož wón njeby wi- džecz mohł. „Woczi Božej widžitej na wſchėch meſtnach wobojich, ſlych a pobožnych“, a nicžo njemőže pſched jeho woblicžom pota- jene bycz. Pėkny a duſchny hólczez ſwoju ruku ſbėchny, ſo by woſnamjenil, ſo chze něſchto prajicz. Wuczer jemu dowoli a maſy hólczez praji: „Knjeſ wuczerjo, něſchto tola je, ſchtož Wóh widžecz njemőže.“ „Šchto by to bylo?“ ſo wuczer wopraſcha. Šólž wot- molwi: „Wón njemőže pſches krej Khrystuſowu naſche hrėchi

widžecz!“ To bėſche žohnowana wėrnocž. Naſche hrėchi budža wot wujednazeje kwi Khrystuſoweje, taſ pſchifryte, ſo ſamo Wóh je wjazny widžecz njemőže; pſchetož wón jenož hlada na krej ſwo- jeho droheho ſyna a jeho dla wobhladaje naſ ja cžiſtny a woſmje naſ horje do ſwojeho kraſeſtwa.

Stawimny rekruty t lėta 1813.

(Po franzoſkim piſa — 6 —)

(Potracžowanje).

Jaſo ſo ſabrodam meſta Weiſenfelſa bližachmy, jaſtachu jich kanony, kotrež bėchu ſobu wſali, ſady ſadownyh ſahrodow a po- ſhpachu naſ t kulemi. Šula roſſiſczėpi keferu podwylſcha Mer- lina a wottorže jemu hłowu. Šorporalej Domaſchej kruch tuteje keferu ruku roſmječe, kotraž ſo jemu hižo na tym ſamym wje- cžoru we meſcže wotrėſa. Šapoczachmy bėhačž, pſchetož cžim ſpėſch- niſcho dónđžeſch, cžim mjenje khwile maja cži druſny tlelecž — to kóždy mjeſ nami wjedžeſche.

Škóncznye na tſjoch ſtronach hač t meſtej dónđzechmy, hdž bėchmy ſo t wulkej prózu pſches kerti a ſahrodny a khmjelowe žerdže pſchedobhwali. Marſchal a jeho wylchžny džechy t nami. Naſch polk cžehnjeſche nimo pohrjebniſchcža po topoſej aleji hač na torhoſchcžo.

Tam jaſtachmy. Meſchczanowſta a jaſtupjerjo meſta ſtejachy hižo pſched radnižu, ſo bychy naſ powitali.

Jaſo bėchmy ſo wſchitžny jeſtupali, pſchijėcha marſchal, wjeřch Moſkowiſti prjedy naſ a nam t wjeſelým woblicžom pſchwoſa:

„Taſ je prawje! To ſebi dam lubicz! Šsyn t wami ſpokojom! Khežor dyrbi wo waſchim dobrym ſa- dzerženju ſlyſchecz To ſo mi ſpodoba.“

A jaſo general Souhan jemu prajeſche: Š tuthmi pacholami ſo cžini! wón wotmolwi:

„Haj, haj, to teži w kwi, teži w kwi!“

Ja ſa moju woſobu bėch jara wjeſelny, ſo ſo mi w tutej bitwje njebėſche nicžo ſtaſo.

Bataillon woſta hač naſajtra we Weiſenfelſu. Woſpodowach- my pola meſchczanow, kiž ſo naſ žaloſnje bojachy a nam wſchitko dawachu, ſchtož ſebi žadachmy. Bėchmy jara ſpróžni. Hdž bėchmy dwė abo tſi trubki wukurili a wo ſwojich rjekowſkich ſtutkach rėczeli, lehnymy ſo, Sebedej, Klipfel a ja we dželařni tyſcherja na hromadu ſlomy a ſpachmy tam hač do ſrjedž nožy, hdžez naſ jaſo wubudžichy. Dyrbjachmy jaſo ſtanycz. Tyſcher da nam palenz, a wotpucžowachmy. Deſchczit lijeſche ſo t kanami. Bataillon wuhotowa ſebi hiſchcže w tej kamej nožy lėhwo, dwė hodžinje wot Weiſenfelſa. Deſchczika dla paſ njebėchmy jara wje- ſeli. Tež khežor Napoleon bėſche do Weiſenfelſa pſchifchol, a ja nami cžehnjeſche žyly tſeczzi armeekorps. Žyly džen jenož wo tym rėczachmy. Něotſi ſo na tym wjeſelachy. Naſajtra bataillon wokolo pječich rano t nowa wotpucžowa a to jaſo avantgarda.*

Pſched nami bėſche rėka t mjenom Rippach. Njepytachmy haſle mőſt, ale džechmy hnydom pſches wodu. Rėka bėſche kėtro hluboka. Hdž ſwojeje ſtupni t blóta cžahach, ſebi myſlach: Hdž by cži to něchto prjedy prajil, jaſo ſo ty pola knjeſa Gouldena bojeſche hłowubolenje doſtačž a ſo ſa tydžen dwóžny nohajžy wo- buwaſche, njeby to nihdy wėril! Na ſwėcže ſo tola žaloſtne wėžy ſtanu!

Jaſo nětko na druhim brjoſy rėki po kercžlach džechmy, wo- hladachmy na hórtach t lėwizy cžrjodu koſakaw, kiž naſ wobkėdžbo- wachu. Naſ pomalku pſchewodžachy, ſebi njeſmėrjo naſ nadpad- nycz. Nětko ſpóſnach, ſo je blóto tola t nėczemu wužitne.

Na tajke waſchnje hodžinu marſchėrowachmy. Bu žyle ſwětlo, jaſo naſ nadobo mőzne tlejenje a hrimanje kanonow pohnu na druhu ſtronu pohladacz. Naſch komandanta hladaſche ſe ſwojeho konja pſches rohodžinu.

To trajeſche kėtro dolho. Šeržanta Pinto mėnjeſche: „Naſcha diwiſija do přėdka dže a ſo nadpadaje!“

Koſakojo tež poſluchachy a ſo ſnano po hodžinje ſhubichy. Potom widžachmy žyly diwiſiju w kolonach po runinje t prawizy do přėdka hičž a žyly cžrjody ruſkich jeſdnyh pſched ſobu honicž.

„Do přėdka!“ ſawoſa komandant.

Šapoczachmy bėječž, njewjedžo cžeho dla. Dyrbjachmy nje- pſheczelej pučž pſches rėku ſaraczicz. Ale pſchindžechmy poſdže.

* Taſ rėka džel wójſka, kiž najprjedy cžehnje.

A runjež je wot tamnych czaŝow hišćeje taŝ někotry czeŝki wjeŝch wumrjel, dha tola swony na zyrkwi Szwjateho Wita ženje wjazny ŝame swonile njeŝu.

Wuŝnacze!

A byl ja Marja Madlena,
Mój Sbožniko, a ŝaka,
Če by tež moja wutroba
Tak lubje žalbowala;
Wŝchě na tebje bych wažil ŝchazy,
Te maŝch paŝ ŝam a hišćeje wjazny:
Duž wonjo tamne narŝdowe
Budž nětk mój pŝalm a ŝylŝy dŝafowne!

A bych, kaŝ Joŝef, row tež mět
Do ŝakly wulamany,
Ty, Boži morowy, njeby ŝmět
Wi tam byč pohrjebany;
Ja ŝahrodu a rŝowišćežo,
Či lěpŝe wēm ja pohrjebniŝćežo:
Twój row a ŝparna ŝhowanka
Budž, Anježe, moja hnutu wutroba.

A budžech byl ja mrŝczalka
Na horje wolijowej,
Niž pŝchilecža tam ŝlužowna
Njeŝč tebje k Wŝtza ŝtolej:
Kaŝ ŝbŝžne bylo mi to dŝěto,
Čhto woŝo wuhladač by ŝmětlo?
Ča jaŝna mrŝczalka čyž byč,
Pod nohu twojej w njeby roŝplunycz!

H. Z.

Něŝto wo ŝarobje roŝtinow.

Wŝchitko na ŝwěče ŝtawa ŝo po wěŝtych ŝakonjach, po tajkim tež naŝtače a wudokŝnjenje roŝtinow.

Č maleho ŝpocžatka naŝtachy; pŝchibjerachy na mozy a ŝylnoŝeji pomalu, ale we wěŝtym poŝtajenym rjedže. Čola cŝlowjeŝ to huŝto kędžbu nima. Wŝn kędžbuje na kęzenje a plŝd, porędko paŝ na ŝežěhi, kotrež woŝrjedža leža.

Roŝtliny maju ŝwŝj czaŝ, w kotrymž roŝtu a pŝchibjeraju. Něŝotre ŝahe ŝahinu, druge traja dlęŝŝi czaŝ a něŝotre doŝahnu wyŝŝe lęta. Něŝotre dyrbymy pŝchęzo ŝaŝo ŝ nowa plahowacz, jeli čyžemy je na polach a w ŝahrodach męcž, druge jeno juntrŝež.

Najwŝŝŝe lęta doŝahnu ŝchtomy a teho dla tež najwjeŝŝi roŝwŝw a wopŝchijęče.

Lipy a duby ŝo w tutym naŝtupanju wuŝnamjenjuja. W Frei- burgu w Schwyzy bu w lęče 1476 k czeŝeji dohčęža bitwy pola Wurtena lipa ŝadžena, kotraž w lęče 1831 nimale 7 lohczi we wobŝahu męrjeŝe. Druha tam hižo tehdom ŝejaza lipa bęŝe jara ŝchęroka a męrjeŝe w lęče 1831 we wobŝahu 18 lohczi. Wona je na 800—1000 lęta ŝtara. Tež duby namaŝaju ŝo tu a tam, kotrež maja taŝ wyŝŝe lęta.

Na woliowej horje pŝchi Jeruŝalemje ŝteja wolijowzy, kotrež mŝža na 2000 lęta ŝtare byč.

W wulŝich lębach namaŝaju ŝo tu a tam jędle, kotrež ŝu pŝchęŝ 1000 lęta ŝtare a 7—8 lohczi we wobŝahu toŝte.

W Zędželŝkej je jedyn ŝchtom, *Taxus baccata*, kiž je na 3000 lęta ŝtary a kotryž we wobŝahu pŝchęŝ 29 lohczi męri.

Tež ameriŝanŝke zyręŝy (*Taxodium distichum*) ŝu ŝo czaŝto na 60 lohczi wyŝŝe a 20 lohczi toŝte namaŝale. Wola męŝta Daxata ŝteji jena, kotrež ŝtaroba je ŝo na 4000, haj wot něŝotrych na 6000 lęta woblicžila. Kaliforniŝki Mamuthowy ŝchtom je 180 lohczi dolhi a je ŝo na 3—4000 lęta ŝtary namaŝal.

Na kupje Teneriffa nadeŝdže wulki a ŝlawny pŝchirodoŝpŝytniŝ ŝ Humboldt na palmy podobne ŝchtomy (*Dracaena Draco*), kiž bęchy na 1000 lęta ŝtare, pŝchęŝ 30 lohczi wyŝŝe a pŝchęŝ 22 lohczi toŝte.

Wyŝŝe lęta maja tež Baobab (*Adansonia digitata*) ŝchtomy w Senegambiŝkej a roŝŝchęreju ŝo wulzy jara. Něŝotre tutnych ŝchtomow dyrbyja na 6000 lęta ŝtare byč. Lohcž-toŝte ŝchtomy ŝu hižo na 30 lęta ŝtare, a namaŝaju ŝo męŝ nimi tajke, kotrež ŝu we wobŝahu pŝchęŝ 45 lohczi toŝte.

Dŝiwajo ŝteji cŝlowjeŝ pŝchęd tutymi hobrŝŝimi ŝchtomami a ŝhwali wŝchęhomŝz naŝchęho Wŝtza w njebyŝchach, kotryž je ŝtworiczel tež tutnych roŝtinow!

Wŝchelake ŝ bliŝka a ŝ daloka.

— Čandženu wutoru je kral Žurij Žužizu wopŝtal. Dopol- dnja najpriedy do Žitawy pŝchijędže, hdžęz bu wutrobnje pomitany. Hižo na puczu do Žitawy ŝo jemu wŝchelake holdowanje na dwŝr- niŝchęčach wopŝtaja. Na radnej kęži jeho męŝchęzanŝta ŝ wutrob- nymi ŝlowami do Žitawy witaŝe. Čswjatęčna hoŝčina męjeŝe ŝo w ŝali radneje kęže. Na to ŝo kral ŝaŝo na dwŝrniŝęzo poda, ŝo by do Lubija jęł, hdžęz na dwŝrniŝchęzu holdowanje męŝta dŝafow- nje pŝchijwa. Nęhdže $\frac{3}{4}$ pŝchijędže wŝn do ŝtareho Budnyŝchina. Budnyŝchin bęŝe činił, ŝchtož bęŝe ŝamohł, luboŝč a ŝwęrnŝoŝč ŝwojemu kralej wopŝtacz. Pŝchi dwŝrniŝchy witaŝy jeho woje- ŝte towaŝŝtwa. Na hłownym torhoŝchęzu ŝpęwachy jemu ŝjedno- čęne ŝpęwaŝŝe towaŝŝtwa. Na to poda ŝo do radneje kęže, hdžęz ŝebi ŝtare poŝtady a piŝma męŝta wobhlada. Duzy po puczu jemu lud mŝzije ŝlawa wolaŝe. Č radneje kęže dŝęŝe do Pętrowiŝkej zyrkwi. Pŝchęd durjemi jeho ewangeliŝke duchown- ŝtwa Budnyŝchina pŝchęŝ knjeŝa primarija Wjazku a w mjenje ŝerb- ŝteho duchownŝtwa pŝchędŝyda naŝchęje ŝerbŝteje duchowneje konfe- renzy poŝtrowi. Črajne ŝtawy bęchy wječęŝ wuhŝotowali, na kotrež ŝo kral wobdžęli. Pod ŝlawawoŝanjom luda wotjędže $\frac{1}{2}$ 9 hodž. pŝchęŝ męŝchęzanŝte haŝy na dwŝrniŝchęzo, ŝo by ŝo ŝaŝo do Dra- dčan wrŝczil. Čral je, kaŝ je wuprajil, wulke wjeŝele męt nad ŝwojim kužniŝkim ludom, kiž je jemu ŝ tym ŝ nowa ŝwoju nje- pomalnu ŝwęrnŝoŝč ŝjewil.

— Čsrjedu po ŝwjatkach dop. $\frac{1}{2}$ 10 hodž. ŝmęje ŝo ŝerbŝta duchownŝta konferenca we hoŝčęznu „winowej ficzi“ w Budnyŝchinje, na kotruž pŝchędŝydwŝtwa najpŝchęčęlniŝchŝo pŝchęproŝchuje ŝ dŝiwanjom na waŝne ŝo męjaze wuradžowanja. Wopŝdny ŝmęje ŝo, kaŝ kŝdę lęto, hłowna ŝhromadžŝina „Towaŝŝtwa Womozy ŝa ŝtudowazych Čserbow“, kotrež naŝchich ŝtudowazych podpjera. Towaŝŝtwa je ŝwojim waŝnym nadawkom dyrbyalo ŝo hišćeje bŝle wot naŝchich burow podpjerač, hdžęz hdžę lętny pŝchinoŝch jenož 1 hr. wučžini.

— Wulke njeŝbože je ŝo wot ŝoboty k njebželi nozy w lęŝu pola Žwifawy ŝtalo. Dofelž bęchy rubježniŝzy honjerjo pjatl w nozy w lęŝu ŝęleli, ŝo ŝobotu wječęz hajniŝki aŝŝeŝor Hertel, kiž bęŝe w ŝwojim czaŝu wyŝchŝi męŝchęzanŝki hajniŝ w Wuježku, a lęŝowy nahladowar do lęŝa podaŝtaj, jedyn wo druhim ničo njewjędžo. Lęŝowy nahladowar najŝterje pręni na Hertela ŝęli, jeho ŝa rubježniŝkeho honjtwerja męjo, Hertel hnydom ŝaŝo ŝęli. Nahladowar trjęchęny ŝwoje žiwjenje bŝrŝy wudnyha, hajniŝkeho aŝŝeŝora czežto iraniŝeneho do ŝhorownje dowjeŝchy, hdžęz je tež wumrjel.

K roŝpominanju.

Wobŝtorženy węrnŝoŝe dla.

Njedamno bu w New-Yorku hŝl pŝchęd ŝudnika dowjędženy, kotryž bęŝe wobŝtorženy, ŝo bęŝe knjeŝej, kotremuž bęŝe jeho macž jeho do ŝlužby dała, czeŝnył. Čsudnik ŝo hŝla wopraŝcha:

„Njeje knjeŝ pŝchęčęlniŝky byl?“

„Čaj, mŝj knježe“, wŝn wotmolwi.

„Nŝ, cęhe dla njeŝy pola njeho wŝtal?“

„Dofelž čyŝŝe mje nuŝowacz njewęrnŝoŝč ręcžęč.“

„Njewęrnŝoŝč ręcžęč?“ ŝo ŝudnik dŝiwajo praŝchęŝe, „taŝ je to mŝžno?“

„Čaj, hdžę by wopŝt pŝchichol, kiž jemu njeby ŝpodobny byl, bych dyrbyal tym ludžom praŝięč, ŝo wŝn doma njeje a to ja nje- mŝžach,“ hŝlęčęz powjędaŝe.

Čemu hŝlęz wŝcha cęŝęč ŝluŝcha. Ale tajki knjeŝ, kotryž wot ŝprawneho ŝlužobnika ŝebi žada, ŝo dyrby ŝhacz, męt ŝo kŝoŝacz.

* * *

Wludry cŝlowjeŝ wjele ŝlowow nječžini.

* * *

Luboŝč w erčę a ŝapalž w ruzy ŝtaj hubjenaj prędarjei.

* * *

Čswęrnŝy wotroczk je poŝlad w domje.